

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000-10298/26/2009.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

V É G Z É S

az eljárás megszüntetéséről

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, panaszos budapesti lakos rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, a Ket. 30. § e) pontjára, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 198/2009. (VII. 1.) számú állásfoglalásának megállapítására –

a közigazgatási hatósági eljárást megszüntetem,

mivel a hatóság az ügyet már érdemben elbírálta, és a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására.

A végzés ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a Ket. 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért végzés közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A végzést kapják:

- 1) panaszos
- 2) jogi képviselő
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos budapesti lakos a vele szemben 2009. január 30-án és 31-én foganatosított rendőri intézkedések miatt jogi képviselője útján 2009. február 03-án panaszbeadványt nyújtott be a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságra (a továbbiakban: CSMRFK).

A beadvány szerint 2009. január 30-án, az éjszakai órákban személygépkocsival közlekedett utasával a Sándorfalvi úton Szeged irányába. Az útburkolaton a felezővonal nem volt mindenütt jól látható, továbbá a pályatest burkolata több helyen egyenetlen volt, ezért igyekezett a felezővonal mentén az úttest jobb oldalán haladni. Szegedtől 5-10 kilométerre vette észre, hogy két személygépkocsi – egy piros színű Skoda Octavia, és egy sötét színű VW Transporter – követi. Az ismeretlen személygépkocsik reflektoros jelzéseket adtak le, közben az egyik megelőzte – a másik követte –, majd lassítani kezdet. Ettől a panaszos és társa megrémült, tartottak egy esetleges rablótámadástól. A Szeged, Csongrádi sugárútnál lévő körforgalomnál az előtte haladó személygépkocsi hirtelen fékezéssel megállásra kényszerítette, majd a személygépkocsi jobb és bal első üléséből két fekete ruhát és sapkát viselő személy szállt ki. A panaszos – félve egy rablótámadástól – az előttük megálló személygépkocsit kikerülve menekülni kezdett. A két személygépkocsi ismételen követte őket több kilométeren keresztül. Eközben hívták a 112-es segélyhívó telefonszámot és elmondták az addig történeteket, majd bediktálták a Skoda Octavia típusú személygépkocsi forgalmi rendszámát, amelyet időközben sikerült feljegyezniük. A rendőrségtől azt a tájékoztatást kapták, hogy a Skoda Octavia típusú személygépkocsi egy megkülönböztető jelzés nélküli rendőrautó. Ekkor a panaszos személygépkocsijával megállt. Az odaérkező rendőrök személygépkocsijából durván kirángatták Őt és utasát, majd gépfegyvert fogva rájuk, a földre fektették őket. Felállításukat követően kérésükre igazoltatták őket, majd a panaszossal szemben alkoholszondát alkalmaztak, amely negatív eredményt mutatott. Ezek után előállításra kerültek a Szegedi Rendőrkapitányságra, ahol jegyzőkönyvet vettek fel tőlük. A meghallgatásról készült okiratot – a panaszos szerint – az átélt élmények hatására bennük kialakult sokkos félelem folytán írták alá, olyan tartalommal, hogy a velük szemben foganatosított intézkedéseket jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak tekintették.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéseket sérelmesnek és indokolatlannak tartja, ezért terjesztett elő jogi képviselője útján panaszt.

II.

Döntésem meghozatala során figyelembe vettem a panaszos panaszbeadványát, a CSMRFK 06000-740/2009. RP. számon a panaszügyben lefolytatott első fokú eljárás során keletkezett dokumentumokat, a CSMRFK 06000/105/24/11/2009. RP. és a 06000/105/24/12/2009. RP. számú tájékoztató leveleit, a Panasztestület által a panasszal kapcsolatosan hozott állásfoglalást, a Panasztestület által bekért dokumentumokat, a Panasztestület munkatársának 2009. július 16-án érkezett elektronikus tájékoztató levelét és a Panasztestület 223/3/200/Pan. számú tájékoztató levelét.

A CSMRFK Bevetési Szolgálat Akció Osztály munkatársai 2009. január 30-án 22.25 óra körüli időben Csongrád város irányából közlekedtek Szeged város irányába a 4519 jelű Csongrád-szegedi összekötő, úgynevezett Sándrofalvi úton kettő megkülönböztető jelzés nélküli szolgálati személygépkocsival. Elöl haladt a piros színű Skoda Octavia típusú gépkocsi, mögötte a sötét színű VW Transporter típusú gépkocsi. Szeged előtt 5-10 kilométerre utolérték a panaszos által vezetett Ford típusú gépjárművet, amelyet az elől haladó Skoda Octavia típusú szolgálati gépkocsival megelőztek, a VW Transporterrel pedig követtek. A rendőrök szerint a gépjármű haladásából – bizonytalanul gyakran áttérve a menetirány szerinti baloldalra –, arra következtettek, hogy annak vezetője ittas, esetleg bódult állapotban közlekedik, ezért határoztak úgy, hogy amennyiben a forgalmi helyzet megengedi, a gépkocsi vezetőjét ellenőrizni fogják. Szegeden a Csongrádi sugárúti körforgalomhoz érve a Skoda Octavia típusú személygépkocsi hirtelen fékezéssel megállt, melynek következtében a mögötte haladó Ford típusú személygépkocsi megállásra kényszerült. Ekkor a rendőri egység parancsnoka és egy biztosítást végző rendőr, – akik a laikus számára rendőri jellegre nem utaló fekete bevetési ruházatot, fekete sapkát, IV. fokozatú fekete színű lövedékálló mellényt viseltek – kiszálltak a szolgálati járműből. A panaszos ekkor – támadástól tartva – a Skoda Octavia típusú gépjárművet kikerülve menekülni kezdett. A rendőrök követni kezdték a panaszos személygépkocsiját. Az egység parancsnoka a Szegedi Rendőrkapitányság ügyeletesétől kérte, hogy a Ford típusú gépjármű megállításához küldjön egy rendőri jelleggel ellátott szolgálati gépjárművet. Az ügyeletes – annak ellenére, hogy a menekülő panaszos és társa időközben telefonon beszóltak a 112-es segélyhívóra, mert állításuk szerint ismeretlen személyek üldözik őket – elmulasztotta az intézkedő rendőröket tájékoztatni, hogy a menekülők rablóknak hiszik őket. A panaszos – miután a rendőrség ügyeletesétől megtudta, hogy a két személygépkocsi megkülönböztető jelzés nélküli rendőrautó, melyben rendőrök utaznak – a Szeged, Budapesti körút és Sóllyom utca kereszteződésénél a Ford típusú gépkocsival megállt és bevárták, hogy a rendőrök odaérjenek. Az Akció Osztály munkatársai közrefogták a személygépkocsiban tartózkodó két személyt és kiemelésüket követően a földre fektették őket. A testi kényszer megszüntetését követően került sor az igazoltatásra, a ruházat-, csomag- és járműátvizsgálásra. Az időközben helyszínre érkező rendőrszolgálat alkoholszondás ellenőrzést végzett a panaszoson, melynek eredménye negatív lett. Ezek után a panaszost és társát előállították a Szegedi Rendőrkapitányságra, ahol meghallgatásukról – gyanúsított kihallgatásukra nem került sor – jegyzőkönyvet vettek fel.

A panaszos jogi képviselője útján benyújtott rendőri intézkedés elleni panaszát követően a CSMRFK 2009. február 05-én a panasz kivizsgálása tárgyában megindította a közigazgatási hatósági eljárást.

A CSMRFK 2009. február 12-én megküldte az addig keletkezett dokumentumokat a Szegedi Nyomozó Ügyészségnek, majd a Szegedi Nyomozó Ügyészség 2009. február 13-án elrendelte a nyomozást a rendőrökkel szemben a Büntetőtörvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 186. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntett megalapozott gyanúja miatt.

A CSMRFK vezetője a rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában 2009. március 05-én első fokon, 06000-740/44/2009. RP. számon határozatot hozott, és a panasznak helyt adott.

A panaszos jogi képviselője 2009. március 09-én a CSMRFK-ra benyújtott panaszát – címzés meghagyásával és rájegyzés nélkül – telefax útján eljuttatta a Panasztestület részére, amelyet vizsgálatuk alapját képező kérelemként kezeltek.

A panaszos jogi képviselője 2009. március 12-én, a panaszos 2009. március 13-án kézhez kapta a CSMRFK vezetőjének első fokú határozatát.

A Panasztestület 2009. március 17-én kelt levelével megkereste az Országos Rendőr-főkapitányságot (a továbbiakban: ORFK) – amely 2009. március 19-én került érkeztetésre –, hogy felvilágosítást kérjen a panaszos rendőri intézkedés elleni panaszáról és bekérje az ügyben keletkezett addigi dokumentumokat.

2009. március 28-án a Ket. alapján nyitva álló jogorvoslati határidő eredménytelenül eltelt, ezzel a CSMRFK vezetőjének első fokú határozata jogerőre emelkedett.

A CSMRFK elismerve a panaszos kártérítési igényének jogalapját, 2009. május 08-án peren kívüli egyezséget kötött a panaszossal. A felek megállapodtak abban, hogy a kártérítési jogvitát lezártnak tekintik, továbbá a panaszos a rendőri intézkedés vonatkozásában további követelést nem támaszt.

A Panasztestület 2009. július 01-én kelt, 198/2009. (VII. 1.) számon alapjogot súlyosan sértő rendőri intézkedés tárgyában állásfoglalást hozott.

III.

A CSMRFK vezetője a jelen panaszt 2009. március 05-én kelt határozatával érdemben elbírálta. A határozatot a panaszos részére 2009. március 13-án kézbesítették, ezzel a közigazgatási hatósági alapeljárás lezárult. A Panasztestület 2009. március 17-én kelt, és március 19-én érkeztetett megkeresésében kérte az ORFK-t, hogy a panaszügy rendelkezésre álló iratait küldje meg a részükre. Az Rtv. ezzel kapcsolatos rendelkezése¹ értelmében ekkor az eljárást folytató CSMRFK-nak az eljárását fel kellett volna függesztenie. Azonban az alapeljárás – hat nappal korábban, az első fokú határozat kézbesítésének napján – lezárult, így a panaszügy felfüggesztésére már nem volt lehetőség. A közigazgatási hatósági eljárás második szakasza – a jogorvoslati eljárási szakasz – nem indult meg, mivel az ügyfél és képviselője fellebbezéssel nem élt. Az ügyben más érintett személy nem volt. A Panasztestület pedig nem tekinthető érintett félnek, ezért felvilágosítást kérő levele nem minősülhetett fellebbezésnek, mivel az érdemi döntés a Panasztestület jogát, illetve kötelezettségét nem érintette. A Ket. rendelkezései² alapján nyitva álló jogorvoslati határidő 2009. március 28-án eredménytelenül eltelt, ezzel a CSMRFK vezetőjének első fokú határozata jogerőre emelkedett.

¹ Az Rtv. 93. § (3) bekezdése szerint:

„A Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben a 92. § (1) bekezdése szerinti eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost, illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az eljáró rendőri szerv a Testülettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárását felfüggeszteni.”

² A Ket. 99. § (1) bekezdése szerint:

„A fellebbezést - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül lehet előterjeszteni.”

A panaszos jogi képviselője a Panasztestület felé 2009. március 09-én teljesen azonos tartalmú, kérelemként értékelt dokumentumokat küldött meg a Panasztestületnek. Erről a tényről az ORFK, a Panasztestület állásfoglalását követően szerzett tudomást, ezért a Ket. erre vonatkozó szabályai alapján³ a közigazgatási hatósági eljárás alapelveire⁴ is tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A fentiekben leírtak mellett a Panasztestület álláspontjával az alábbiakban foglaltak miatt nem értek egyet.

A Panasztestület által továbbított – 2009. március 17-én kelt és az ORFK-nál 2009. március 19-én érkezett – megkeresés tartalmából nem derül ki egyértelműen, hogy azzal mi volt a szándéka. Az Rtv. 93. § (3) bekezdése⁵ szerinti tájékoztatás kérése, vagy az eljárás felfüggesztésére vonatkozó értesítés.

A Panasztestület állásfoglalásában a következőket írja:

„A Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (6) bekezdése szerint, az országos rendőrfőkapitány által küldött havi tájékoztatás alapján bírálta el a panaszt, amelyet 2009. március 18. napján érkezett.”

„A panaszbeadvány, valamint az annak mellékletét képező – a 2009. február 5. napján megindult közigazgatási eljárásban a panaszos tanúként történt meghallgatása során tett – nyilatkozat alapján a panaszos jogi képviselője az alábbi rendőri intézkedések miatt fordult a Testülethez.”

A fent hivatkozott állásfoglalás első bekezdése az Rtv. 93. § (6) bekezdését⁶ jelöli meg a vizsgálat kiindulási pontjául, ezzel szemben a második bekezdés a panaszos jogi képviselőjének beadványára hivatkozik.

³ A Ket. 30. § e) pontja szerint:

„30. § A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül végzéssel elutasítja, ha e) a hatóság az ügyet érdemben már elbírálta, és változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett ugyanazon jog érvényesítésére irányuló újabb kérelmet nyújtottak be, és újrafelvételnek nincs helye, feltéve, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítását jogszabály nem zárja ki.”

A Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„31. § (1) A hatóság az eljárást végzéssel megszünteti, ha a) a 30. § alapján a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására.”

⁴ A Ket. 1. § (4) bekezdése szerint:

„A közigazgatási hatóság védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, ezek korlátait e törvény határozza meg.”

⁵ Lásd 1. számú lábjegyzet

A rendelkezésre álló dokumentumok, és a Panasztestület állásfoglalása ellentmondást tartalmaz azon a ponton is, miszerint a Panasztestület első megkeresését 2009. március 17-i keltezéssel küldte meg az ORFK részére, holott az állásfoglalás szerint a panasszal kapcsolatos havi tájékoztatást 2009. március 18-án kapták kézhez.

Meg kívánom jegyezni továbbá, hogy a panaszügyben lefolytatott első fokú eljárást ügyiratát – az első fokú, már kézbesített határozattal együtt – az ORFK 2009. április 3-án postázta a Panasztestület felé, amelyet meg is kaptak. Ezt követően további felvilágosítás kérés útján módja lett volna a Panasztestületnek kétséget kizáróan megállapítani, hogy az ügyet – 2009. március 28-án – jogerősen elbírált a CSMRFK, így állásfoglalása meghozatalát mellőzhette volna. Módja lett volna erre azért is, mert az Rtv. a Panasztestület beavatkozását úgy szabályozza, hogy a folyamatban lévő ügyekről felvilágosítást kérhet, és amennyibe úgy dönt, hogy az Rtv. szerinti vizsgálat feltételei fennállnak, úgy erről a panaszost és a rendőri szervet értesíti. Az eljárás során a Panasztestület a CSMRFK részére értesítést nem küldött.

Mindezek miatt aggályosnak tartom azt, hogy a Panasztestület állásfoglalásában országos rendőr-főkapitányi vizsgálatot és határozat hozatalát tart indokoltnak egy olyan ügyben, melyben az első fokon eljáró rendőrhatalóság a panaszt az ügyfél érdekeinek legmesszebbmenő figyelembevételével kivizsgálta, annak minden részében helyt adott, és egyes rendőri intézkedések miatt büntetőfeljelentést tett. A panaszosnak okozott jogsérelem reparációja peren kívüli megegyezéssel megtörtént, és a jogi képviselő 2009. április 27-én külön levélben megköszönte az eljárás korrektségét és a rendőrség együttműködési készségét.

Budapest, 2009. július 31.

**Dr. Bencze József r. altábornagy
sk.**

A végzés az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 1. § (4) bekezdése, 30. § e) pontja, 31. § (1) bekezdés a) pontja, 99. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdése, 109. § (1), (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése, 93.§ (3), (6) bekezdései, 93/A. § (7) és a (9) bekezdései;
- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése.

⁶ Rtv. 93. § (6) bekezdése szerint:
„A 92. § alapján a rendőri szervekhez benyújtott panaszokról - a Testület által meghatározott adattartalommal - az országos rendőrfőkapitány havonta tájékoztatást küld a testület számára.”